

Nr. 34.

6.
nóvbr.

Lög

um

varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. kafli.

Orðskýringar og almenn ákvæði.

1. gr.

Í lögum þessum hafa orð þau, er nefnd eru hjer á eptir, þá merking, sem til
færð er við hvert þeirra.

„Útlönd“ merkir öll lönd önnur en Ísland.

„Skip“ tekur yfir sjerhvert fljóttandi far.

„Aðkomuskip“ er hvert skip, sem hjer kemur að landi, ef það annaðhvort
síðast hefur lagt út frá útlöndum eða á leið tekið við mönnum eða farangri frá öðru
skipi, er síðast hefur lagt út frá útlöndum, eða frá fiskiskipi frá öðru ríki. Er skipið
aðkomuskip þar til er það hefur fengið heilbrigðisvottorð á íslenskri höfn.

„Sóttgæzluskírteini“ merkir skírteini gefið út af heilbrigðisyfirvaldi því, er í
hlut á, um það, hvort nokkur erlend eða önnur sjerstaklega tilgreind næm sótt gangi
á brottfararstaðnum eða þar í nánd.

„Erlendar sóttir“ tekur yfir pest, austurlenzka köleru, bólusótt, blóðsótt, út-
brotataugaveiki, gula hitasótt, mislinga og skarlatssótt.

„Heilbrigðisvottorð“ merkir vottorð, er aðkomuskip fær hjá sóttgæzlumanni á
kómustað sínum hjer við land, þess efnis, að ekkert sje því til fyrirstöðu samkvæmt
lögum þessum, að mönnum eða farangri frá skipinu sje hleypt í land á höfnum á
Íslandi.

„Sóttgæzlumaður“ er sá maður í hafnarstað á Íslandi, er samkvæmt lögum
þessum skal skoða sóttgæzluskírteini aðkomuskipa og veita þeim heilbrigðisvottorð.

„Höfn“ merkir löggilta höfn, þar sem sóttgæzlumaður er (5. gr.).

„Farangur“ tekur yfir alla lausa muni í skipi, líka afla.

„Bannaður farangur“ merkir farangur, sem auglýsing frá ráðgjafa Íslands eða
landshöfðingja hefur bannað að flytja inn vegna sótthættu eða þá bundið hann
vissum skilyrðum (22. gr.).

Nr. 34. Lög 6. nóvember um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 34.
6te
Novbr.

om

Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Afsnit.

Ordforklaringer og almindelige Bestemmelser.

§ 1.

I nærværende Lov have nedennævnte Ord den ved hvert af dem angivne Betydning.

„Udland“ betyder alle andre Lande end Island.

„Skib“ omfatter ethvert flydende Fartøj.

„Fremmed Skib“ er ethvert Skib, som kommer hertil Landet, naar det enten sidst er afgaaet fra Udlandet, eller i Søen fra andet senest fra Udlandet afgaaet Skib eller fra udenrigsk Fiskerskib har modtaget Personer eller Gods. Det vedbliver at være fremmed Skib, indtil det har erholdt Sundhedsattest i en islandsk Havn.

„Sundhedspas“ betyder en af vedkommende Sundhedsautoritet udstedt Attest om, hvorvidt der paa selve Afgangsstedet eller i dettes Nærhed hersker nogen udenlandsk eller nogen anden særlig opgiven smitsom Sygdom.

„Udenlandske Sygdomme“ omfatter Pest, asiatisk Kolera, Kopper, Dysenteri, eksantematisk Tyfus, gul Feber, Mæslinger og Skarlagensfeber.

„Sundhedsattest“ betyder Attest, som et fremmed Skib erholder hos Karantænebetjenten paa Ankomststedet paa Island, indeholdende, at intet efter nærværende Lov er til Hinder for, at Person eller Gods landsættes fra Skibet i islandske Havne.

„Karantænebetjent“ er den Person paa et islandsk Havneste, der i Medfør af nærværende Lov har at syne fremmede Skibes Sundhedspas og meddele dem Sundhedsattest.

„Havn“ betyder et autoriseret Handelssted, hvor der findes en Karantænebetjent (§ 5).

„Gods“ indbefatter alle løse Genstande i Skibet, herunder Fangst.

„Forbudt Gods“ betyder Gods, hvis Indførsel ved en af Ministeren for Island eller Landshøvdingen udstedt Bekendtgørelse paa Grund af Smittefare er forbudt eller gjort afhængig af visse Betingelser (§ 22).

Nr. 34. Lov af 6te November om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island.

Nr. 34.

6.
nóvbr.

2. gr.

Hvert það skip, sem kemur frá útlöndum hingað til landsins og ætlar að hafa samband við land eða við landsbúa, skal hafa meðferðis sóttgæzluskírteini frá brottfararstað sínum, og, ef hann er utanríkis, skal skírteinið staðfest af hinum danska verzlunarfulltrúa þar á staðnum, en sje hann þar enginn, þá af yfirvaldi.

3. gr.

Ekkert aðkomuskip og ekkert fiskiskip frá öðru ríki má, nema til neytt sje, hleypa mönnum eða farangri á land annarsstaðar en á höfnum, sbr. 7. gr.

4. gr.

Íslenzk skip skulu ekki utan hafna, hvorki innan landhelgi nje utan, taka við farangri úr utanríkisskipum, nema brýna nauðsyn beri til.

Enginn má leyfa inn í hýbýli sín eða eiga nokkur náin mök við menn, er farið hafa utan hafna á land úr fiskiskipum utanríkis, nema brýna nauðsyn beri til.

2. kafli.

Um sóttvarnarnefndir og sóttvarnarhús.

5. gr.

Sóttvarnarnefnd skal vera í hverjum kaupstað og á hverjum löggiltum verzlunarstað hjer á landi, þar sem föst verzlun er.

Í kaupstöðum skulu í nefndinni vera bæjarfógeti, hjeraðslæknir og einn maður, er bæjarstjórnin kys úr sínum flokki. Bæjarfógeti er formaður nefndarinnar og sóttgæzlumaður.

Á öllum öðrum stöðum skal í nefndinni vera sýslumaður, hafi hann aðsetur þar á staðnum, hjeraðslæknir og einn maður, er sýslunefnd kys, búsettur þar. Hafi sýslumaður eigi aðsetur á verzlunarstaðnum, skal umboðsmaður hans þar koma í hans stað. Sýslumaður eða umboðsmaður hans er formaður nefndarinnar og sóttgæzlumaður.

Sóttvarnarnefndir skulu sjá um, að lögum þessum sje hlýtt.

Hafnsögumönnum, hreppstjórum, bæja- og sveitastjórnnum er skylt að aðstoða sóttvarnarnefndir við skyldustörf þeirra.

Landshöfðingi semur í samráði við landlækni reglugjörð handa sóttvarnarnefndum.

6. gr.

Í hverjum kaupstað á landi hjer skal vera sóttvarnarhús, er sje jafnan til taks með öllum útbúnaði til þess að taka við sjúkum mönnum frá aðkomuskipum, ef þörf gerist að sóttkvía þá. Sóttvarnarnefnd, er í hlut á, skal hafa umsjón yfir húsum þessum, annast viðhald á þeim og öllum útbúnaði þeirra og ráða þjónustumenn til þeirra eptir þörfum, er sjeu til taks.

Hlutaðeigandi hjeraðslæknir annast lækning þeirra sjúklinga, sem hafðir eru í sóttvarnarhúsi, nema landshöfðingi eptir tillögum landlæknis skipi til þess annan lækni.

Landshöfðingi semur í samráði við landlækni reglur um afnot þessara sóttvarnarhúsa.

Nr. 34. Lög 6. nóvember um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

§ 2.

Nr. 34.
6te
Novbr.

Ethvert Skib, der fra Udlandet ankommer her til Landet og vil have Forbindelse med Land eller med Indbyggerne, er pligtigt til at medføre Sundhedspas fra Afgangsstedet, der for Skibe fra udenrigske Steder skal være bekræftet af den danske Konsul paa Stedet, eller, hvis ingen saadan findes der, af Stedets Øvrighed.

§ 3.

Udenfor Nødstilfælde maa intet fremmed Skib og intet udenrigsk Fiskerskib landsætte Personer eller Gods andetsteds end i en Havn, jfr. § 7.

§ 4.

Udenfor Havnene maa islandske Skibe hverken paa eller udenfor Søterritoriet modtage Gods fra udenrigske Skibe undtagen i Nødstilfælde.

Udenfor Nødstilfælde maa ingen modtage i Hjemmene eller have personlig Berøring med Personer, der udenfor Havnene gaa i Land fra udenrigske Fiskerskibe.

2det Afsnit.**Om Karantænekommissioner og Karantænelokaler.**

§ 5.

I enhver Købstad og paa ethvert autoriseret Handelssted her i Landet, hvor fast Handel er etableret, skal der være en Karantænekommission.

I Købstæderne bestaar Kommissionen af Byfogden, Distriktslægen og et af Byraadet af dets Midte valgt Medlem. Byfogden er Formand i Kommissionen og Karantænebetjent.

Paa alle andre Steder bestaar Kommissionen af Sysselmanden, hvis han er bosat paa Stedet, Distriktslægen og en af Sysselforstanderskabet valgt paa Stedet bosat Mand. Er Sysselmanden ikke bosat paa Handelsstedet, træder hans derværende Fuldmægtig i hans Sted. Sysselmanden eller hans Stedfortræder er Kommissionens Formand og Karantænebetjent.

Karantænekommissionerne have at paase, at denne Lovs Bestemmelser efterkommes.

Lodser, Repstyrere, Byraad og Repsforstanderskaber ere pligtige at bistaa Karantænekommissionerne ved Varetagelsen af deres Hverv.

Landshøvdingen udfærdiger i Samraad med Landfysikus et Reglement for Karantænekommissionerne.

§ 6.

I enhver af Landets Købstæder skal der findes et Karantænelokale, som til enhver Tid fuldstændig udstyret skal være færdigt til fra fremmede Skibe at kunne modtage syge Personer, hvis Isolering er nødvendig. Disse Lokaler skulle være under Tilsyn af vedkommende Karantænekommission, der har at sørge for deres samt Udstyrets Vedligeholdelse og paase, at den nødvendige Betjening er til Stede, naar den behøves.

Vedkommende Distriktslæge behandler de i Karantænelokalet indlagte Patienter, med mindre Landshøvdingen efter Forslag af Landfysikus dertil antager en anden Læge,

Landshøvdingen udarbejder i Samraad med Landfysikus Regler for Benyttelsen af Karantænelokalerne.

Nr. 34. Lov af 6te November om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island.

Nr. 34.
6.
nóvbr.

3. kafli.

Almenn ákvæði um aðkomuskip.

7. gr.

Pegar aðkomuskip vill hleypa mönnum eða farangri á land á höfn, sbr. 3. gr., og er eigi skylt að hafa uppi sóttvarnarveifu (11. gr.), þá skal skipstjóri einn manna ganga á land og fara beina leið til sóttgæzlumanns, sýna honum sóttgæzluskírteini skipsins, ef til er, og gjöra grein fyrir heilsufari manna á skipinu. Enginn annar maður má fara á land úr skipinu, ekki heldur hafnsögumaður, og enginn út í skipið úr landi eða frá öðrum skipum og engan farangur má setja á land, fyr en skipstjóri hefur fengið heilbrigðisvottorð hjá sóttgæzlumanni.

8. gr.

Nú er sóttgæzluskírteini skipsins í lagi og þess eigi getið í því, að á brottfararstað skipsins hafi gengið neinn næmur sjúkdómur, og skal þá sóttgæzlumaður þegar veita skipinu heilbrigðisvottorð, ef skipstjóri lýsir því yfir fyrir honum, að í skipinu sjeu eigi menn, er hafi eða hafi á leiðinni haft sjúkdóma, er grunur gæti leikið á að sjeu næmir.

Hafi skipið ekkert sóttgæzluskírteini, eða það eitt, sem eigi er löglegt (sbr. 2. gr.), skal sóttgæzlumaður engu að síður að jafnaði tafarlaust veita því heilbrigðisvottorð, ef skipstjóri lætur honum í tje skriflega yfirlýsing upp á æru sína og samvizku um, að á skipinu sjeu ekki og hafi ekki verið, hvorki á brottfararstað þess nje á leiðinni, neinir sjúkir menn, sem grunur geti leikið á um að hafi næman sjúkdóm, eða lík manna, sem dánir sjeu úr slíkum sjúkdómum.

Ef þess er getið í sóttgæzluskírteini skipsins, að næmur sjúkdómur hafi verið á brottfararstaðnum, svo og ef sjúkir menn eru eða hafa verið á leiðinni á skipinu eða lík, og grunur leikur á, að um næman sjúkdóm sje eða hafi verið að ræða, eða grunur er á um, að vottorð skipstjóra, það er ræðir um í næstu málsgrein hjer á undan, sje eigi fulltryggilegt, þá má ekki veita heilbrigðisvottorð fyr en hjeradslæknir hefur rannsakað skipið, og sagt fyrir um, hvernar varúðar skuli gæta, til þess að næmur sjúkdómur berist ekki á land og breiðist út. Ef þörf gjörist, má fresta að veita skipinu heilbrigðisvottorð þangað til ráðstafanir læknis hafa verið framkvæmdar. Sje ekkert sóttvarnarhús á staðnum og telji læknir tormerki á að sóttkvía sjúklinga af skipinu, má vísa því með sjúklingana til næsta kaupstaðar, þó því aðeins, að þeim sje eigi hætta búin af þeim flutningi.

Pegar skip strandar, skal sá, er ræður fyrir björguninni, sjá um að farið sje eptir fyrir mælum greinar þessarar og 7. gr., að svo miklu leyti sem því verður við komið.

Heilbrigðisvottorð skal veitt ókeypis.

9. gr.

Landshöfðingi getur í samráði við landlækni veitt herskipum, sem hafa lækni, og gufuskipum, sem fara reglulegar ferðir milli Íslands og annara landa eptir auglýstri áætlun, þá tilslökun á ákvæðum 7. og 8. gr., sem ráðlegt þykir og gjörlegt eptir atvikum.

Nr. 34. Lög 6. nóvember um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

Almindelige Bestemmelser angaaende fremmede Skibe.

§ 7.

Ønsker et fremmed Skib i en Havn, jfr. § 3, at landsætte Personer eller Gods uden at være i det Tilfælde at skulle hejse Karantæneflag (§ 11), skal Skibsføreren alene gaa i Land og begive sig direkte til Karantænebetjenten, forevise ham Skibets Sundhedspas, hvis det har et saadant, samt gøre Rede for Sundhedstilstanden om Bord. Førend Skibsføreren af Karantænebetjenten har faaet Sundhedsattest, maa ingen anden Person gaa i Land fra Skibet, heller ikke Lodsens, eller nogen gaa om Bord fra Land eller fra andre Skibe, eller noget som helst Gods landsættes.

§ 8.

Saafermt Skibets Sundhedspas er i Orden, og der i samme ikke findes nogen Bemærkning om, at der paa Skibets Afgangssted har hersket nogen smitsom Sygdom, meddeler Karantænebetjenten straks Skibet Sundhedsattest, hvis Skibsføreren overfor ham erklærer, at der paa Skibet ikke findes Personer, der lide eller paa Rejsen have lidt af Sygdomme, som kunne mistænkes for at være smitsomme.

Har Skibet intet Sundhedspas, eller kun et ulovmæssigt Pas (jfr. § 2), bør Karantænebetjenten desuagtet i Almindelighed uden Ophold meddele det Sundhedsattest, hvis Skibsføreren giver ham en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om, at der ikke paa Skibet er eller har været, hverken paa Afgangsstedet eller undervejs, syge Personer, hvis Sygdom kan mistænkes for at være smitsom, eller Lig af Personer, der ere døde af slige Sygdomme.

Hvis det i Skibets Sundhedspas siges, at en smitsom Sygdom har hersket paa Afgangsstedet, som og hvis der er eller har været syge Personer paa Skibet undervejs eller Lig, og der er Grund til at antage, at der er eller har været Tale om en smitsom Sygdom, eller der er Grund til at antage, at Skibsførerens i foregaaende Stykke omhandlede Erklæring ikke er fuldt betryggende, maa Sundhedsattest ikke meddeles, førend Distriktslægen har undersøgt Skibet og bestemt, hvilke Forsigtighedsregler der bør iagttages for at forhindre, at smitsom Sygdom bringes i Land og udbredes. Sundhedsattestens Udstedelse kan om fornødent udsættes, indtil det af Lægen anordnede er efterkommet. Findes der intet Karantænelokale paa Stedet, og Lægen mener, at det er forbundet med Vanskelighed at isolere de syge fra Skibet, kan dette med samt de syge beordres til nærmeste Købstad, for saa vidt en saadan Flytning ikke er forbundet med Fare for de syge.

I Strandingstilfælde skal den, der forestaar Bjærgningen, sørge for, at de i denne Paragraf og i § 7 fastsatte Bestemmelser, saa vidt Forholdene tillade det, efterleves.

Sundhedsattest meddeles uden Betaling.

§ 9.

Landshøvdingen kan i Samraad med Landfysikus tilstaa Orlogsskibe, som have Læge om Bord, og de i regelmæssig Fart mellem Island og andre Lande gaaende Dampskibe med bekendtgjort Fartplan saadanne Lempelser i de i §§ 7 og 8 indeholdte Bestemmelser, som efter Forholdene findes hensigtsmæssige og tilraadelige.

Nr. 34.
6.
nóvbr.

4. kafli.

Um skip, sem eiga að hafa uppi sóttvarnarveifu.

10. gr.

Í hvert sinn, sem áreiðanleg vitneskja er fengin um, að einhver erlend sótt — að undanteknum mislingum og skarlatssótt — hafi gjört vart við sig einhversstaðar í útlöndum, gefur ráðherra Íslands út auglýsingu um, að sjúkdómur sá sje talinn ganga á þessum stað, og ef svo virðist sem eigi sje beitt fulltryggum vörnum gegn því, að sóttin breiðist út þaðan, á stöðum þar í nánd, svo víða sem ástæða þykir til.

Þessu skal þó eigi beitt, ef aðeins ein manneskja eða örfáar hafa sóttina, og eigi er ástæða til að ætla, að hún muni breiðast út.

Ráðherra Íslands gefur aptur út auglýsingu um, hvenær ráðstöfunum þessum skuli hætt.

Landshöfðingi hefur vald til að gefa út auglýsingar þær, sem nefndar eru í þessari grein, ef hann hefur fengið áreiðanlega vitneskju um að sótt sje komin upp eða um garð gengin, áður en auglýsing ráðherrans um það er komin til hans. En skýra verður hann ráðherra hið bráðasta frá auglýsing sinni.

11. gr.

Þá er svo ber til:

1) að skip kemur frá eða hefur á leið sinni haft viðskipti við stað, sem auglýsing er gefin út um samkvæmt 10. gr., eða stað, sem getið er um í sóttgæzluskírteini skipsins, að erlend sótt gangi á;

2) að skip á leið sinni hefur átt mök við skip, sem á eru eða hafa verið sjúkir menn eða dauðir, og vissa er fyrir eða grunur á, að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða;

3) að á skipi eru eða hafa verið á brottfararstað þess eða á leiðinni sjúkir menn eða dauðir, og ástæða er til að ætla, að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða,

skal skipið, þá er það kemur í landhelgi við Ísland, eða, ef það ætlar til íslenzkrar hafnar, undir eins og land er í sýn, draga gula sóttvarnarveifu upp á framsiglihúni, og ef gul veifa er ekki til á skipinu, þá hvíta veifu, og skal veifan vera uppi þangað til skipið er komið aptur út fyrir landhelgi, eða hefur tekið íslenzka höfn og fengið þar heilbrigðisvottorð.

12. gr.

Ef svo er ástatt fyrir skipi sem sagt er í 11. gr., 1) og 2), er skipinu frjálst að taka hverja höfn sem vill.

Sje aptur á móti svo ástatt sem sagt er í 11. gr., 3), má skipið ekki leita hafnar annarsstaðar en í einhverjum kaupstað landsins, nema það sje til neytt.

13. gr.

Þangað til læknisrannsókn hefur fram farið og leyfi hefur verið gefið til þess að hafa samgöngur við land, skal skipið afkvíað, og má engum, sem á skipinu er, hleypa úr því á land, og ekki heldur má neinn fara úr landi eða öðrum skipum út í það, nema í embættiserindum. Þeir, sem hafa verið úti í skipinu, eru háðir þeim sótt-hreinsunarfyrirmælum, sem sóttvarnarnefnd eða læknir setur þeim, og má, ef þörf gjörist, láta þá sæta sömu meðferð og þá, er komið hafa á skipinu.

Nr. 34. Lög 6. nóvember um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

4de Afsnit.

Nr. 34.
6te
Novbr.

Angaaende Skibe, der ere pligtige til at føre Karantæneflag.

§ 10.

Naar paalidelig Efterretning haves om, at en udenlandsk Sygdom — dog ikke Mæslinger eller Skarlagensfeber — har vist sig paa et eller andet Sted i Udlandet, udsteder Ministeren for Island en Bekendtgørelse om, at Stedet og, for saa vidt fornøden Foranstaltning mod Sygdommens Udbredelse derfra ikke skønnes at være truffet, tilstødende Steder i det Omfang, som Omstændighederne paakalde, anses smittede af den paagældende Sygdom.

Det anførte kommer dog ikke til Anvendelse, hvis kun en eller yderst faa Personer lide af Sygdommen, og der ikke findes Grund til at antage, at den vil udbrede sig.

Ministeren for Island bekendtgør, naar de trufne Foranstaltninger atter skulle opføre.

Landshøvdingen er bemyndiget til at udstede de i denne Paragraf omhandlede Bekendtgørelser, naar han har erholdt paalidelige Efterretninger om en Sygdoms Optræden eller Ophør, forinden Ministerens Bekendtgørelse herom har naaet ham. I saa Fald indberetter han snarest muligt det passerede til Ministeren.

§ 11.

Naar et Skib

1) kommer fra eller paa Rejsen har staaet i Forbindelse med et Sted, hvorom Bekendtgørelse er udstedt i Henhold til § 10, eller hvor en udenlandsk Sygdom ifølge Skibets Sundhedspas optræder epidemisk;

2) paa Rejsen har haft Berøring med et Skib, der har eller har haft syge eller døde om Bord, med Hensyn til hvilke det vides, eller der er Grund til at formode, at Sygdommen er eller har været en udenlandsk Sygdom;

3) har eller paa Afgangsstedet eller paa Rejsen har haft syge eller døde om Bord, med Hensyn til hvilke der er Grund til at formode, at Sygdommen er eller har været en udenlandsk Sygdom,

skal Skibet, naar det kommer indenfor Søterritoriet ved Island, eller naar det agter at anløbe en islandsk Havn, saasnaart det faar Land i Sigte, føre et gult Karantæneflag paa Fortoppen, eller hvis gult Flag ikke findes om Bord, et hvidt Flag, og skal Flaget være hejst, indtil Skibet atter er kommet udenfor Søterritoriet, eller det er indløbet i islandsk Havn og der har erholdt Sundhedsattest.

§ 12.

Naar det forholder sig med Skibet som i § 11, 1) og 2) omhandles, er det Skibet tilladt at løbe ind i en hvilken som helst Havn.

Forholder det sig derimod som i § 11, 3) ommeldt, maa det ikke søge Havn andetsteds end i en af Landets Købstæder undtagen i Nødstilfælde.

§ 13.

Indtil Tilladelse til Forbindelse med Land efter foretagen Lægeundersøgelse er meldt, holdes Skibet afsondret, og maa fra samme ingen af de om Bord værende landsættes, ej heller maa fra Land eller fra andre Fartøjer nogen gaa om Bord i samme, undtagen for saa vidt det sker i Embeds eller Bestillings Medfør. De, som have været om Bord, ere med Hensyn til Desinfektion underkastede de Bestemmelser, som Karantænekommissionen eller Lægen anordner, og kunne om fornødent underkastes samme Behandling som de med Skibet ankomne.

Nr. 34. Lov af 6te November om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island.

Nr. 34. Læknisrannsókn á skipi og þeim, er á því eru, skal fram fara svo fljótt sem auðið er; sje enginn læknir viðstaddur, skal sóttgæzlumaður svo fljótt sem auðið er gjöra boð eptir hjeraðslækni; þó skal skipstjóra gefinn kostur á að leita annarar hafnar, þar sem læknir býr.

14. gr.

Ef læknir finnur engan mann á skipinu sjúkan eða dauðan af erlendri sótt, og skipstjóri lætur í tje skriflega yfirlýsingu um það, að enginn hafi sýkst eða dáðið af slíkri sótt á skipinu, hvorki á brottfararstað þess nje á leiðinni, og sje enginn bannaður farangur í því, þá skal veita skipinu heilbrigðisvottorð, ef 5—14 dagar, eptir því um hverja sótt er að ræða, eru liðnir frá því, er skipið hafði síðast mök við sóttmengað byggðarlag eða skip.

Nú er þessi frestur ekki útrunninn, og skal þá sóttvarnarnefnd, ef þörf gjörist, sóttkvía skipið, þar til er sá tími er liðinn, er á vantar. Að þeim tíma liðnum skal veita skipinu heilbrigðisvottorð, ef enginn hefur sýkst á því af erlendri sótt, meðan það var sóttkvíað. Ef skipið er herskip, þá þarf hjeraðslæknir ekki að skoða skipið, ef skipslæknir lætur honum í tje skýrslu um heilsufar á skipinu. Þær sóttvarnarreglur, er slíku skipi eru settar, samkvæmt þessari eða eptirfarandi greinum og byggðar eru á greindri skýrslu, skulu birtar foringja skipsins.

15. gr.

Nú kemur það upp, að á skipinu hafa á brottfararstaðnum eða á leiðinni verið sjúkir menn eða dauðir, og er ástæða til að ætla, að um erlenda sótt hafi verið að ræða, eða þá að á skipinu er bannaður farangur, og má þá ekki leyfa neinar samgöngur við land, fyr en skipið hefur verið sóttthreinsað að svo miklu leyti, sem sóttvarnarnefnd eða læknir hefur ákveðið, og bönnuðum farangri lógað, þeim er eigi hefur auðið verið að sóttthreinsa á skipinu. Að því búnu skal farið eptir ákvæðum undanfarandi greinar.

16. gr.

Nú kemur það í ljós við læknisrannsókn, að annaðhvort eru á skipinu sjúkir menn eða dauðir, og ástæða er til að ætla að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða, og skal þá sóttvarnarnefndin annast um það, um leið og hún að öðru leyti heldur skipinu alveg afkvíðuð, 1. að sjúkir menn sjeu fluttir í sóttvarnarhús, og sje ekkert þess konar hús til á komustaðnum, skal skipinu vísað til einhvers kaupstaðanna, 2. að lík sjeu flutt í land og jarðsett, 3. að skipið sje sóttthreinsað eins og með þarf, 4. að lógað sje bönnuðum farangri, sem ekki er unnt að sóttthreinsa á skipinu, og 5. að allir ósjúkir skipverjar og farþegar sjeu einangraðir annaðhvort úti á skipinu eða í sjerstöku húsi á landi, þar til er 5—14 dagar eru liðnir frá því, er skipið var sóttthreinsað eða þeir fluttir á land.

17. gr.

Lýsi skipstjóri yfir því, að hann sje kominn einungis til þess að afla sjer kola, vista eða annara nauðsynja, eða fá skipan um ferð sína áfram, þá má hann heimta skipið undanþegið læknisrannsókn, ef hann gengst undir það eptirlit, sem sóttvarnarnefnd telur þörf á að setja til tryggingar því, að erlend sótt berist ekki á land úr skipinu.

18. gr.

Þegar um skip er að ræða, sem ætluð eru til fólksútflutninga, eða skip, sem virðast vera afar óheilnæm vegna óþrífnaðar eða af öðrum ástæðum, getur sóttvarnar-

Lægeeftersyn af Skibet og de om Bord værende skal foretages, saasnart ske kan; er der ingen Læge til Stede, skal Karantænebetjenten snarest mulig tilkalde Distriktslægen; dog skal der gives Skibsføreren Adgang til at søge en anden Havn, hvor Læge er bosat.

Nr. 34.
6te
Novbr.

§ 14.

Hvis Lægen ikke om Bord finder nogen, der er syg eller død af en udenlandsk Sygdom og Skibsføreren afgiver en skriftlig Erklæring om, at ingen om Bord har haft eller er død af en saadan Sygdom, hverken paa Afgangsstedet eller paa Rejsen, og Skibet ikke har forbudt Gods om Bord, skal der meddeles dette Sundhedsattest, saafremt der er hengaaet 5—14 Dage, efter Hensyn til hvilken Sygdom der er Tale om, fra den Tid da Skibet sidst havde Berøring med en med Sygdom befængt Bygd eller Skib.

Saaframt den nævnte Tid ikke er udløben, har Karantænekommissionen om fornødent at belægge Skibet med Karantæne, indtil den manglende Tid er udløbet. Efter den Tids Forløb skal der meddeles Skibet Sundhedsattest, saafremt ingen om Bord under Karantænen er bleven syg af en udenlandsk Sygdom. Er Skibet et Krigsskib, kan Distriktslægens Eftersyn bortfalde, hvis Skibslægen meddeler ham Oplysning om Sundhedstilstanden om Bord. De Karantænebestemmelser, som paa Grundlag af disse Oplysninger træffes overfor Skibet overensstemmende med denne eller efterfølgende Paragrafer, skulle meddeles Skibets Chef.

§ 15.

Viser det sig at Skibet paa Afgangsstedet eller under Rejsen har haft syge eller døde om Bord, med Hensyn til hvilke der er Grund til at formode, at Sygdommen har været en udenlandsk Sygdom, eller at Skibet har forbudt Gods om Bord, maa Samkvem med Land ikke tilstedes, førend Skibet er blevet desinficeret i det Omfang, som Karantænekommissionen eller Lægen bestemmer, og det forbudne Gods, som det ikke har været muligt at desinficere om Bord, er blevet tilintetgjort. Derefter forholderes overensstemmende med foregaaende Paragraf.

§ 16.

Befindes Skibet ved Lægeeftersyn at have syge eller døde om Bord, med Hensyn til hvilke der er Grund til at formode, at Sygdommen er eller har været en udenlandsk Sygdom, har Karantænekommissionen under en iøvrigt fuldstændig Afsondring af Skibet at drage Omsorg for 1) at de syge bringes til et Karantænelokale, idet Skibet, hvis intet saadant Lokale findes i Havnen, henvises til en Købstad, 2) at Ligene føres fra Borde og begraves, 3) at Skibet i fornødent Omfang bliver desinficeret, 4) at det forbudte Gods, der ikke kan blive desinficeret om Bord, tilintetgøres og 5) at den ikke angrebne Del af Skibets Mandskab og Passagerer isoleres enten i Skibet eller i et særligt Lokale i Land, indtil Forløbet af 5—14 Dage efter Skibets Desinficering eller Ilandsættelsen.

§ 17.

Naar Skibets Fører erklærer, at der ikkun anløbes for at modtage Kul, Proviant eller anden til Rejsens Fortsættelse fornøden Forsyning eller Ordre, kan han begære Skibet fritaget for Lægeeftersyn mod at underkaste sig det særlige Tilsyn, som Karantænekommissionen finder fornødent at anordne til Betryggelse mod, at en udenlandsk Sygdom bringes i Land fra Skibet.

§ 18.

Med Hensyn til Skibe, hvormed Udvandrerne befordres, og Skibe, der ved deres urenlige Tilstand eller paa anden Maade frembyde særlig ugunstige Sundhedsbetin-

Nr. 34. Lov af 6te November om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island.

Nr. 34. nefnd ákveðið, að með þau skuli fara eptir ákvæðum 16. gr., þótt önnur skilyrði fyrir
6. því sjeu ekki fyrir hendi.
nóvbr.

19. gr.

Landshöfðingi semur í samráði við landlækni reglur um sóttthreinsun á skipum og farangri.

Það er skylt, ef sóttvarnarnefndin æskir þess, að af skipsins hálfu sje látinn í tje við sóttthreinsun þess allur sá vinnukraptur og önnur aðstoð, sem skipinu er auðið.

20. gr.

Þegar skip á að leita hafnar í kaupstað samkvæmt 12. gr., 2. málsgrein, en hefur neyðzt til að leita hafnar annarsstaðar, skal sóttgæzlumaður á þeim stað tafarlaust kalla saman sóttvarnarnefndina, og skal hún fara með skipið samkvæmt ákvæðum undanfarinna greina, að svo miklu leyti sem unnt er.

Nú er brýn nauðsyn að veita skipinu hjálp tafarlaust, áður en læknir er kominn, og skal þá sóttgæzlumaður annast hjálpina, og skal hún, ef þess er kostur, veitt án þess, að nokkur maður fari á land úr skipinu eða úr landi út í skipið.

Sóttvarnarnefndin skal vísa skipinu til næsta kaupstaðar, svo fljótt sem verða má, og láta lækni fara á því, ef þörf gjörist.

21. gr.

Um strandað skip og bannaðan farangur á því gjörir næsta sóttvarnarnefnd eða lögreglustjóri þær ráðstafanir, er með þarf, að svo miklu leyti sem auðið er, samkvæmt ákvæðum undanfarinna greina.

Reki skip á land eða bannaðan farangur, sem ætla má að sje frá stað, þar sem pest gengur, skal það látið kyrt liggja, eptir að því hefur verið bjargað undan sjó með mestu varkárni, þangað til lögreglustjóri hefur látið fram fara rannsókn og ákveðið, hvernig með það skuli fara. Ef telja verður hið bjargaða sóttmengað, skulu björgunarmenn einangraðir á hæfilegan hátt samkvæmt meginreglum undanfarinna greina.

22. gr.

Ráðherra Íslands (landshöfðingja) er heimilt, þegar hann gefur út auglýsing samkvæmt 10. gr., að banna það jafnframt, eða binda skilyrðum, að fluttar sjeu til landsins frá hinum sóttgrunaða stað þær tegundir farangurs, sem nánar verða tilgreindar í auglýsingunni.

23. gr.

Nú ganga mislingar, skarlatssótt eða innfluenza einhversstaðar í útlöndum og eru þar mjög útbreiddir eða illkynjaðir, og er ráðherra (landshöfðingja) þá heimilt að gefa út auglýsing um þessar sóttir, eptir því sem ákveðið er í 10. gr. um aðrar erlendar sóttir, og sje eins ástætt um einhverja næma sótt, sem eigi er talin með erlendum sóttum í lögum þessum, má með konungsúrskurði ákveða, að ákvæðunum í þessum kafla skuli beitt.

Ef svo mikil hættu stafar af einhverri þess konar sótt, er síðast ræðir um, að eigi tjáir að fresta ráðstöfunum gegn henni, getur landshöfðingi í samráði við landlækni fyrirskipað þessar ráðstafanir, en skýrslu verður að senda tafarlaust ráðgjafa Íslands, svo fenginn verði úrskurður konungs.

Nr. 34. Lög 6. nóvember um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

geler, kan Karantænekommissionen bestemme, at der, uanset at Betingelserne derfor Nr. 34. ikke iøvrigt ere til Stede, skal forholdes efter Forskrifterne i § 16.

6te
Novbr.

§ 19.

Landshøvdingen affatter efter Samraad med Landfysikus Regler for Desinfektion af Skib og Gods.

Skibet er, hvis Karantænekommissionen forlanger det, pligtigt til ved Desinficering af samme at yde den Arbejdskraft og øvrige Bistand, Skibet formaar.

§ 20.

Naar et Skib, der i Medfør af § 12, 2det Stykke skulde søge Havn i en Købstad, ved Nødstilstand tvinges til at søge Havn andetsteds, skal Karantænebetjenten der paa Stedet uopholdelig sammenkalde Karantænekommissionen, der har at behandle Skibet efter foranstaaende Paragrafer, for saa vidt muligt er.

Trænger Skibet uopholdelig til Hjælp, forinden Lægen er kommen tilstede, bør Karantænebetjenten sørge for Hjælp, der om muligt skal ydes, uden at nogen Person fra Skibet gaar i Land, eller nogen fra Land om Bord i Skibet.

Karantænekommissionen skal henvise Skibet til nærmeste Købstad saa hurtigt som muligt og drage Omsorg for, at Lægen, hvis det er fornødent, følger med Skibet.

§ 21.

Med Hensyn til strandet Skib og forbudt Gods anordner den nærmeste Karantænekommission eller Politimesteren det fornødne i saa vidt mulig Overensstemmelse med Forskrifterne i foranstaaende Paragrafer.

Inddriver Fartøj eller forbudt Gods, som maa formodes at hidrøre fra pestsmittet Sted, bør det efter med behørig Forsigtighed at være bragt i Sikkerhed forblive henliggende urørt, indtil Politimesteren efter anstillet Undersøgelse har bestemt, hvorledes der bør forholdes. For saa vidt Genstandene maa anses for smitteførende, underkastes Bjærgerne passende Isolation efter Grundsætningerne i ovenstaaende Paragrafer.

§ 22.

Ministeren for Island (Landshøvdingen) kan, naar Bekendtgørelse efter § 10 udstedes, i Forbindelse hermed forbyde eller fastsætte Betingelser for Indførsel fra det mistænkte Sted af visse i Bekendtgørelsen nærmere betegnede Arter af Gods.

§ 23.

Skulde Mæslinger, Skarlagensfeber eller Influenza noget Sted i Udlandet optræde med stor Udbredelse eller ondartet, kan Ministeren (Landshøvdingen) udstede Bekendtgørelse som for de udenlandske Sygdomme fastsat i § 10, og skulde det samme gælde en smitsom Sygdom, som ikke kan henregnes til de i denne Lov som udenlandske betegnede, kunne Bestemmelserne i nærværende Afsnit efter kongelig Resolution bringes til Anvendelse.

Kræver den ved en Sygdom af den sidstnævnte Art opstaaede Fare uopsættelige Sikkerhedsforanstaltninger, kan Landshøvdingen efter Samraad med Landfysikus træffe saadanne, men Indberetning vil uopholdelig være at afgive til Ministeren for Island, for at kongelig Stadfæstelse kan erhverves.

Nr. 34. Lov af 6te November om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island.

Nr. 34.

6.
nóvbr.

5. kafli.

Kostnaðarákvæði, sektir, ógild lög og stjórnarbrjef o. fl.

24. gr.

Fyrir skoðunargjörð samkvæmt lögum þessum ber lækni 4 kr. borgun af skipum sem eigi ná 60 smálestum, 6 kr. af skipum, sem eru frá 60 upp að 100 smálestum og 10 kr. af skipum, sem eru yfir 100 smálestir.

Auk þess á lækni heimting á ókeypis flutningi og dagpeningum samkvæmt 6. gr. laga 13. okt. 1899 um skipun læknishjaraða á Íslandi o. fl., þó heldur lækni dagpeningum, ef þörf gjörist að hann sje sóttkvíaður vegna skoðunargjörðarinnar, þangað til þeirri sóttkvíun er lokið.

25. gr.

Sóttvarnarhús þau, sem nefnd eru í 6. gr. skal reisa, út búa og halda við á kostnað landssjóðs. Sömu leiðis skal greiða úr landssjóði allan legukostnað sjúklinga í húsum þessum, útfararkostnað framliðinna og allan annan kostnað, sem af lögum þessum leiðir, að því undanteknu, er hjer greinir:

a. Skipið skal ávallt greiða gjald það, sem nefnt er í 24. gr., svo og kostnað við flutning út í skipið og í land aptur.

b. Skipið skal greiða allan kostnað við eptirlit það, sem nefnt er í 17. gr., og þegar svo er ástatt og þar er greint, einnig legukostnað sjúkra í húsum þeim, sem nefnd eru í 6. gr., og útfararkostnað framliðinna. Hið sama er og, ef menn eru settir í hús þessi með öðrum sjúkdómi en erlendum.

c. Sje um fiskiskip frá öðru ríki að ræða, þá skal það greiða allan þann kostnað, sem annars fellur á landssjóð. Hið sama er og um önnur útlend skip, ef þau hafa ekki ætlað sjer á íslenzka höfn og sóttvarnarnefnd álitur, að þau hafi einungis komið þar vegna veikinda eða til þess að ganga undir sóttkvíun.

d. Þann kostnað, sem leiðir af lögum þessum, er skip stranda, skal greiða af strandfjenu að svo miklu leyti sem það hrökkur til.

e. Fari einhver í banni laga þessara út í skip, sem eiga að hafa uppi sóttvarnarveifu, skal hann sjálfur greiða allan kostnað, er af því kann að hljótask, að svo miklu leyti sem efni hans hrökkva til. Skal taka kostnað þann lögtaki, ef þörf gjörist.

26. gr.

Landssjóður greiði ekki skaðabætur fyrir þær skemmdir og tjón á skipi eða farangri, sem leiða kann af ráðstöfunum samkvæmt lögum þessum.

27. gr.

Brot gegn ákvæðum laga þessara eða skipunum þeim, sem gefnar eru út samkvæmt þeim, varða sektum frá 20 til 500 kr., ef þyngri hegning er ekki við lögð eptir almennum lögum; en þegar ákvæði 4. kaffa laga þessara eru í gildi, varða brotin fangelsi (almenn hegningarlög, 26. gr.), eða 50 til 1000 kr. sektum ef miklar málsbætur eru. Sektir renna í landssjóð.

Ef álíta má, að hegningin muni ekki verða þyngri en sektir, er sóttvarnarnefnd heimilt að taka boði hins seka um að greiða þegar í stað sekt til landssjóðs, til þess að komast hjá málssókn.

Farangur þann, sem reynt hefur verið að flytja inn eða fluttur hefur verið inn gegn banni, útgefnu samkvæmt lögum þessum, skal gjöra upptækan, ef eigi skal lóga honum, og rennur ágóðinn í landssjóð.

Nr. 34. Lög 6. nóvember um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

5te Afsnit.

Nr. 34.
6te
Novbr.

Bestemmelser om Udredelse af Omkostninger, Bøder, Ophævelse af Love, Resolutioner m. v.

§ 24.

For de i denne Lov omhandlede Syn tilkommer der Lægen et Gebyr af 4 Kr. for Skibe under 60 Tons, 6 Kr. for Skibe fra 60 til ikke over 100 Tons og 10 Kr. for Skibe af over 100 Tons.

Der tilkommer derhos Lægen fri Befordring og Diæter overensstemmende med § 6 i Lov om Omordning af Lægedistrikterne i Island m. m. af 13de Oktober 1899, dog at Diæter eventuelt ogsaa beregnes for den Tid, i hvilken han selv som Følge af Forretningen maatte blive undergiven Karantæne.

§ 25.

Tilvejebringelsen, Udstyrelsen og Vedligeholdelsen af de i § 6 ommeldte Lokaler sker paa Landskassens Bekostning. Paa samme Maade udredes af Landskassen Omkostningerne ved de syges Pleje i disse Lokaler, de dodes Begravelse og iøvrigt alle Udgifter ved Gennemførelsen af denne Lov, med følgende Undtagelser:

a. Skibet har altid at betale det i § 24 omhandlede Gebyr til Lægen og Udgifterne til Lægens Befordring til og fra Borde.

b. Skibet afholder selv de Udgifter, som flyde af det i § 17 omhandlede Tilsyn og i dette Tilfælde ligeledes Omkostningerne ved de syges Behandling i de i § 6 omhandlede Lokaler og de dodes Begravelse. Det samme gælder, naar de syge indlægges i disse Lokaler for andre Sygdomme end udenlandske.

c. Er Skibet et udenrigsk Fiskerskib, har det at afholde alle Udgifter, som ellers paahvile Landskassen. Det samme gælder ogsaa om andre udenlandske Skibe, hvis de ikke have været designerede til en islandsk Havn, og Karantænekommissionen skønner, at de alene paa Grund af Sygdom eller for at udstaa Karantæne ere indkomne.

d. De Udgifter, som Bestemmelserne i denne Lov medføre i Strandingstilfælde, afholdes af Strandingsmassen, saa vidt den tilstrækker.

e. De Udgifter, som flyde af, at Personer i Strid med Loven ere gaaede om Bord i karantænepligtigt Fartøj, afholdes af de skyldige selv, for saa vidt de hos dem kunne inddrives. Inddrivelsen sker, om fornødent gøres, ved Udpantning.

§ 26.

Landskassen tilsvarende ikke Erstatning for den Skade og det Tab, der som Følge af de i denne Lov omhandlede Foranstaltninger, tilføjes Skib eller Gods.

§ 27.

Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte Forskrifter eller de i Medfør af samme givne Paabud anses, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Bøder fra 20—500 Kr., og naar Bestemmelserne i denne Lovs 4de Afsnit ere i Kraft, med Fængsel (alm. Straffelovs § 26) eller under særdeles formildende Omstændigheder med Bøder fra 50—1000 Kr. Bøderne tilfalde Landskassen.

Naar det skønnes, at Straffen ikke vil overstige Bøder, er Karantænekommissionen berettiget til at modtage den skyldiges Tilbud om paa Stedet at erlægge en Bøde til Landskassen for at undgaa Tiltale.

Det Gods, som i Strid med de i Medfør af denne Lov givne Forbud forsøges indført eller er blevet indført, skal, for saa vidt det ikke bliver at tilintetgøre, konfiskeres til Fordel for Landskassen.

Nr. 34. Lov af 6te November om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island.

Nr. 34.

6.
nóvbr.

28. gr.

Hvert það skip, sem afgreitt er hjer á landi, á heimting á að fá hjá sóttgæzlumanni skírteini um það, hvort nokkur erlend sótt eða annar tilgreindur næmur sjúkdómur gangi á brottfararstaðnum eða í greindinni. Skírteini þetta veitist ókeypis.

Hver sá, er sóttkvíaður hefur verið, á heimting á eptir afstaðna sóttkvíun að fá vottorð um það. Skipstjóri á heimting á samskonar vottorði fyrir skip sitt, þegar sóttkvíun þess er löglega afstaðin.

29. gr.

Tilskipun 8. febr. 1805 um Qvarantaine-ráðstafanir í Danmörku og Noregi og opið brjef 20. júní 1838 áhrærandi ónýting opinna brjefa af 18. maí 1787 og 27. maí 1803 fyrir Ísland og Færeyjar eru úr gildi felld. Ennfremur eru úr gildi numinn konungsúrskurður 6. júní 1851 um ráðstafanir viðvíkjandi fyrirkomulagi á sóttvörnum, lög 17. des. 1875 um móttarnir gegn því, að bólusótt, hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands, lög 24. okt. 1879 um viðauka við lög þau og lög 18. des. 1897 um viðauka við tjeð sóttvarnarlög frá 17. des. 1875.

30. gr.

Lög þessi skal prenta á íslensku, dönsku, þýzku, ensku og frönsku, svo stórt upplag, að nægilega mörg eintök verði send dönskum verzlunarfulltrúum í öðrum löndum, og eitt eintak fengið hverju sóttvarnarskyldu skipi.

31. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1903.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 6. nóvember 1902.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

§ 28.

Nr. 34.
6te
Novbr.

Ethvert Skib, som udklareres her i Landet, er berettiget til hos Karantænebetjenten at erholde en Bevidnelse om, hvorvidt nogen udenlandsk Sygdom eller nogen anden særligt opgiven smitsom Sygdom hersker der paa Afgangsstedet eller i dets Nærhed. Denne Bevidnelse meddeles uden Betaling.

Enhver Person, hvis Karantænetid er udløben, kan forlange et Bevis for udstaaet Karantæne. Det samme kan Skibsføreren forlange for Skibet, naar Karantænetiden lovlig er udstaaet for dets Vedkommende.

§ 29.

Forordning 8de Februar 1805 om Karantænevæsenet i Danmark og Norge og Plakat angaaende Ophævelse af Plakaterne 18de Maj 1787 og 27de Maj 1803 for Island og Færøerne af 20de Juni 1838 ere ophævede. Fremdeles ophæves kgl. Resolution 6te Juni 1851 angaaende Foranstaltninger til Ordningen af Karantænevæsenet, Lov 17de December 1875 om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers, den asiatiske Koleras og andre smitsomme Sygdommes Indførelse til Island, Lov 24de Oktober 1879 om Tillæg til samme og Lov af 18de December 1897 om Tillæg til forbeholdte Karantænelov 17de December 1875.

§ 30.

Denne Lov trykkes paa Islandsk, Dansk, Tysk, Engelsk og Fransk i saa stort et Oplag, at et tilstrækkeligt Antal Eksemplarer kan tilstilles de danske Konsuler i Udlandet, og et Eksempplar afgives til ethvert karantænepligtigt Skib.

§ 31.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1903.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 6te November 1902.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 6te November 1902.

Alberti.

Ólafur Halldórsson.